

EL FIL DE LA NOTÍCIA

Josep M. Bernils

La il·lusió de Josep M. Martorell

Després d'un llarg camí burocràtic, el castell de Quermançó ja ha rebut el vistiplau de la Comissió d'Urbanisme de Girona per la seva rehabilitació. Enrere queda el projecte de situar-hi l'Orgue de la Tramuntana, un monument que reviuria un vell somni dalinià d'instal·lar al damunt de la muntanya un orgue gegant, que fes tocar les seves notes en funció de la intensitat i de la direcció del vent.

El castell està situat en una zona afectada pel Pla Especial del Parc Natural del Cap de Creus i això obliga que les instal·lacions hagin de ser d'ús públic. La normativa és molt estricta, fins al punt que el camí d'accés no podrà ser pavimentat. En els propers quatre anys que es porten de tramitació fins a set administracions han intervingut en el procés que ara ençeta una nova etapa, després de dos segles d'estar abandonat.

Si hem de personalitzar l'etapa actual del castell de Quermançó amb algú, aquest hauria de ser l'empresari empordanès Josep Maria Martorell. Ell, al capdavant d'un grup d'inversors, ha estat la veritable ànima de tot el procés. Sempre ha explicat que des de petit -com moltes generacions de casa nostra- havia sentit explicar llegendes a l'entorn d'aquella singular fortalesa. Des de l'existència d'un tresor al seu interior fins a les desventures d'una princesa que n'havia quedat presonera.

El castell, per tant, ha estat present en el paisatge i en les fantasies infantils de molts empordanesos. Aquesta il·lusió, per una banda, i el fet de poder fer realitat el somni de Salvador Dalí en instal·lar-hi l'Orgue de la Tramuntana van fer engrescar Martorell i altra gent a comprar l'edifici fa vuit anys, després que l'Ajuntament de Vilajuïga estés interessat en la seva adquisició per evitar la seva progressiva degradació.

La inspiració daliniana va topar amb la normativa del parc natural i amb els interessos de la Fundació Gala-Dalí que vetlla per la defensa de l'obra, a imatge i les idees del pintor figure-

El castell de Quermançó presideix el paisatge empordanès des de fa mil anys

renc. Els propietaris van decidir, aleshores, promoure la seva rehabilitació, en una tasca més filantròpica i cultural, sense cap mena d'interès crematístic o comercial.

El projecte aprovat ara per la Comissió d'Urbanisme permetrà recu-

l'encarregada de definir els diferents usos de l'edifici.

Martorell segurament va tenir clar que, des del primer moment, aquella aventura que s'encetava fa vuit anys amb la compra de l'immoble era l'inici de tot un somni. Projecte que segurament havia arrencat de petit, al seu Vilabertran natal, quan la seva mare -qui sap si a la vora del foc, en aquelles llargues nits d'hivern- li explicava les llegendes de la fortalesa, que ella mateixa havia sentit de generacions anteriors. Quermançó, el castell situat a prop de Vilajuïga, al damunt d'un turonet que contemplem a la dreta, quan ens dirigim a Llançà, forma part del paisatge empordanès des del segle XI quan va ser construït pels comtes d'Empúries. La seva història és llarga i complexa. L'empenta de Martorell ens permetrà recuperar-la.

*La recuperació de la fortalesa
serà possible gràcies a l'esforç
econòmic d'uns empresaris*

perar dues sales del castell que es troben en molt mal estat, la torre de l'Homenatge i l'església de Sant Pere, a banda de la resta de l'estructura. Tot plegat permetrà que el recinte pugui ser visitable. Una funció serà